

De Jordaan

Zó is God

De grote daden van God doorgeven. Hoe doe je dat? In de vraag die Jozua het volk Israël meegeeft staan twee antwoorden. Ten eerste zien we hier dat God symbolen gebruikt. En ten tweede wijst Hij ons op een bijzonder pedagogisch middel: leer je kinderen vragen te stellen.

De symbolen zijn in deze geschiedenis uit Jozua twaalf stenen. Als Jozua die stenen daar laat neerzetten, verwijst hij het volk Israël naar wat God gedaan heeft. Daar bij de Jordaan, maar ook al eerder, toen God zijn volk uit Egypte bevrijdde. Ook op dat moment leek het alsof ze geen kant op konden. Maar ze riepen tot de HERE, en Hij bevrijdde zijn volk. Hij leidde hen droogvoets naar de overkant. Het is alsof die stenen niet alleen laten zien wat God dáár deed, bij de Jordaan, maar het zijn ook stille getuigen van Gods eerdere verlossingsdaden. Ze laten door al die gebeurtenissen in feite één ding zien: zó is God. Hij bevrijdt als je voor je gevoel geen kant op kunt. Juist het feit dat Israël had kunnen weten wie God is, geeft zekerheid aan die stenen: zó is God nog steeds. God is niet veranderd. Hij blijft altijd Dezelfde.

Niet vergeten

Nu staat het volk weer voor water, het water van de Jordaan. Soms stelt de Jordaan niet zoveel voor, maar dat is nu niet het geval. In Jozua 3:15 lezen we dat de Jordaan geheel buiten zijn oevers was getreden. Hoe komt het volk aan de overkant? Jozua had het antwoord van God gekregen: "je zult merken dat de levende God bij jullie is". En zó gebeurde het ook: God heeft ervoor gezorgd dat het volk met droge voeten aan de overkant van de Jordaan is gekomen. Het is en blijft Gods werk. Kijk, en dat verhaal mag niet vergeten worden! Daarom staan die stenen daar. En juist door vragen te stellen over die stenen: 'wat betekenen die?' wordt de herinnering aan Gods trouw uit het verleden actueel voor het heden. Dat verhaal moet doorverteld worden. Zó kregen die

stenen een functie in de geloofsopvoeding van ouders voor hun kinderen. De methode dat ouders hun kinderen leren om vragen te stellen, is heel typerend voor de Joodse geloofsopvoeding geworden. Het gaat erom dat de kinderen door die stenen heen zien wat God gedaan heeft, voor hun ouders, en dat God nog steeds dezelfde is ook voor hén. Dat blijft doorgaan door alle geslachten heen.

Tot leven brengen

Dat is precies wat het Joods volk met Pesach telkens opnieuw weer viert. De bevrijding uit het land Egypte, die ze dan vierten, is niet alleen iets uit het verleden, maar die God is nog steeds onze God. 'Daarom is ieder geslacht verplicht zichzelf te beschouwen alsof men zelf uit Egypte getrokken was', zo wordt dat gezegd in de Pesach-vertelling.

samen luisteren

Die twaalf stenen, welke men uit de Jordaan genomen had, richtte Jozua te Gilgal op. En hij zei tot de Israëlieten: Wanneer uw kinderen later hun vaders vragen: Wat betekenen deze stenen? dan zult gij uw kinderen aldus inlichten. *Jozua 4: 21 en 22 (vert. NBG).*

Dat is gedenken. Dat is precies hetzelfde als die stenen wilden vertellen bij de Jordaan. Symbolen helpen erbij om de gedachten daar naartoe te brengen. Bij die Pesach-viering moet het jongste kind net zo'n vraag stellen als in Jozua 4 staat: wat betekenen deze symbolen? Dan kan het verhaal verteld worden. Door die symbolen, en door de uitleg ervan die juist door vragen wordt wakker geroepen, komt de geschiedenis weer tot leven, elk jaar opnieuw. Het gaat dan niet om feiten en feitjes, maar om de God van die geschiedenis, die nog steeds dezelfde is.

Dopen is diep

Wij vieren met Pasen ook een bevrijding. Wat is het mooi om van het Joodse volk die twee elementen te leren. Symbolen die daarnaar verwijzen. Welke symbolen zouden wij daarvoor kunnen gebruiken? En dan vooral: hoe kan je kinderen leren daarover vragen te stellen? Niet alleen met Pasen: ook met de doop, een teken van het trekken door de Jordaan, zegt het doopformulier. Wanneer er een kind in onze gemeente gedoopt wordt, dan wordt er een doopkaars aangestoken. De bedoeling is dat deze doopkaars elk jaar – op de dag van de doop – wordt aangestoken in de hoop dat kinderen gaan vragen waarom die kaars brandt. Dan kunnen de ouders vertellen over de doop en de trouw van God. Leren erover te spreken zoals de dichter van Psalm 66 "Kom en hoor wat ik wil vertellen, ieder die ontzag heeft voor God, hoor wat hij voor mij heeft gedaan". Daarover leren spreken, waarbij je ook je kwetsbare kanten van geloofsbeleving laat zien, juist dan: de trouw van God naar voren halen, als troost voor jezelf, ook voor je kinderen.

De doop geeft veel kansen om met onze kinderen in gesprek te gaan. Trouwens, dat hebben we ook beloofd. Denk aan de derde doopvraag 'Beloof u uw kind bij het opgroeien zo te onderwijzen en te laten onderwijzen dat het zijn doop leert

Niet alle zeeën worden droog

verstaan en belooft u uw kind voor te gaan in een christelijke levenswandel? De vraag is: hoe geven we daar vorm aan?

Houvast

Als het goed is hebben de Israëlieten (ouders en kinderen) het hun verdere leven meegenomen, om er houvast aan te hebben als het wel eens moeilijk was en zij het niet meer zagen zitten: maar God helpt vast en zeker, God trekt me erdoor heen zoals Hij vroeger de mensen door de Jordaan heeft geholpen. God wil door het water heen Zijn kinde-

ren behoeden, Hij brengt ook ons in het land dat Hij beloofd heeft.

Daarom

Zolang de Here Jezus nog niet is teruggekomen moeten we nog verder op reis, en die reis kan best wel lang en zwaar zijn. Ook al geloven we, dat zegt niet dat alle bergen vlak en alle zeeën droog worden. Wat een zorgen vaak en een stress, verdriet, gebrokenheid, broosheid, en zoveel dat door onmacht en zonde kapot gaat. Ja, en nog altijd moeten we allemaal een keer sterven. Dat is de enige zekerheid die we hebben als we geboren worden. Een lied zegt: de smalle doodszeescheidt ons van het zalig land en we durven niet de weg te gaan naar de overkant. Wat is het dan geweldig te mogen geloven dat de Here voor ons uitgaat. Dat Hij er al dwars doorheen is gegaan en dat als we achter Hem aangaan en we Zijn hand pakken, we veilig en geborgen mogen zijn en veilig mogen aankomen. Dat heeft Hij ons Zelf beloofd. Zo mogen we onze kinderen en anderen mee op reis nemen. Zo mag je ze bij de hand nemen. En samen onze handen in Vaders handen leggen. Bij Vader is het goed en bij Vader ben je veilig. Dat heeft Hij laten zien.

Daarom staan die stenen daar. «

Ds. A.C. van der Wekken is predikant te Dokkum

Gespreksvragen:

1. Symbolen die naar Gods trouw verwijzen. Welke symbolen zouden wij daarvoor kunnen gebruiken?
2. Hoe kan je kinderen leren daarover vragen te stellen?

Ton van der Wekken